

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 26.328 van 24 april 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X
tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 29 januari 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 januari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 23 oktober 2008 het Rijk binnen en diende op 24 oktober 2008 een asielaanvraag in. Op 7 januari 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.
- 1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *“Volgens uw verklaringen bent u een Pakistaan afkomstig uit het district Manda Bawaldin. Uw moeder en haar familie zouden volgens uw verklaringen behoren tot de ahmadiya-gemeenschap. Uw vader uw broers en u zijn soennitische moslims, doch zouden omwille van de religieuze overtuiging van uw moeder door extremistische moslims werden gevisieerd. Op 27 oktober 1994 werd één van uw broers vermoord. Uw vader diende een klacht in bij de politie die een "FIR" (First Information Report) opstelde. In 1996 werd echter de getuige van de moord op uw broer gedood. Vervolgens werden u, uw vader, een neef en twee ooms van die moord beschuldigd. Op 31 mei 1996 werd een "FIR" opgesteld. U werd aangehouden en opgesloten. In 1999 werd u tot 14 jaar gevangenisstraf en tot het betalen van 260.000 roepies schadevergoeding veroordeeld. Uw neef kreeg dezelfde straf als u. Uw vader overleed tijdens*

het proces, en uw ooms kregen respectievelijk 25 jaar en 3 jaar cel. Na zeven jaar opsluiting werd u op 1 juni 2003 vrijgelaten. U verwachtte nog steeds problemen met extremistische maulvi's en besloot dat het veiliger was om in een ander district te verblijven. U verhuisde vervolgens naar het Salwal-district, waar u bij een vriend Mohammad Ashraf verbleef. Daar vernam u dat de maulvi's wisten waar u verbleef en dat er in 2006 een "FIR" tegen u was ingediend. Vervolgens verhuisde u naar Karachi waar u bij een kapper ging onderduiken. U vernam van uw moeder dat de politie nog steeds naar uw huis kwam en dat de maulvi's ook nog steeds naar u op zoek waren, daarom besloot u Pakistan te verlaten. Op 23 oktober 2008 verliet u per vliegtuig Pakistan. Via Istanbul kwam u op dezelfde dag in België aan waar u op 24 oktober 2008 asiel aanvraagde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u twee "FIR's en de Engelse vertaling, een vonnis van "the additional session court" en twee "Warrants of Arrest" voor".

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over volheid van rechtsmacht, d.w.z. dat de Raad het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en hij als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil, waarbij hij de bevoegdheid heeft tot hervorming of tot bevestiging van de door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen genomen beslissingen ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund (Wetsontwerp nr. 2479/001 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, p. 95). Door de devolutive werking van het beroep is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De bewijslast ligt in beginsel bij de kandidaat-vluchteling, die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas. Bij het ontbreken van dergelijke elementen dient hij hiervoor een aannemelijke verklaring te geven (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, 1992, nr. 196). De vrees van verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506).
3. Verzoeker toont zijn identiteit niet aan door middel van originele identiteitsdocumenten met foto. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker stelt dat hij nooit over een identiteitskaart heeft beschikt, maar wel over een schoolcertificaat, dat hij niet neerlegt. Bovendien kan van verzoeker verwacht worden dat hij een geboortecertificaat neerlegt, temeer daar hij het lager secundair onderwijs heeft afgewerkt. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit kan hem aldus aangerekend worden en tast zijn geloofwaardigheid aan.
4. Verzoeker adstrueert evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker heeft geen kennis van de identiteitsgegevens die vermeld werden op het valse paspoort waarmee hij de douane passeerde. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale vluchten herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat hij kon reizen zonder zich voor te bereiden of de naam te kennen dat op het valse paspoort vermeld was, is dan ook ongeloofwaardig. Overigens weerlegt verzoeker de vaststellingen van de CGVS niet waarin wordt gesteld dat het bezit van een identiteitskaart in Pakistan verplicht werd.

Verzoeker was, althans volgens zijn beweringen, vrijgekomen na een gevangenisstraf, hij werd niet langer vervolgd door de Pakistaanse overheid. Het is dan ook niet aannemelijk dat hij naliet zich naar behoren te documenteren of zonder een paspoort uitreisde.

Nopens de status van vluchteling.

- 4.1. Verzoeker roept een schending in van de "*materiële motiveringsplicht*" "*dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (R.v.St. Decruynaere nr.100,940, 20 november 2001)*".
- 4.2. "*Verzoeker blijft bij zijn verklaringen afgelegd op het CGVS dat hij er valselijk van beschuldigd werd de getuige van de moord op zijn broer gedood te hebben. Daar verzoeker valselijk werd beschuldigd is het evident dat hij niet kon toelichten op het CGVS hoe deze getuige om het leven kwam. Verzoeker heeft het vonnis niet gelezen en heeft zich nooit geïnteresseerd hoe de getuige om het leven kwam, daar hij niets te maken had met die moord*".
- 4.3. Verzoekers onwetendheid en desinteresse met betrekking tot de moordzaak die aan de basis lag van zijn vertrek uit Pakistan ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaanvraag. Zo is verzoeker niet in staat enige toelichting te geven over de manier waarop de getuige van de moord op zijn broer zelf om het leven werd gebracht, terwijl dit duidelijk in het neergelegde vonnis wordt uiteengezet en verzoeker bovendien persoonlijk aanwezig was op de hoorzitting. Verzoekers argument dat hij het FIR niet gelezen heeft omdat hij vals beschuldigd werd, kan niet overtuigen. Verzoeker weet evenmin hoeveel keer hij diende te verschijnen voor de rechtbank, enkel dat hij "*vele malen*" verschenen is. (zie gehoorverslag CGVS, p.6) Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die onder meer aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt. Oorspronkelijk verklaarde hij dat hij samen met zijn vader, oom en twee neven verdacht werd, terwijl er verder sprake is van de veroordeling van zijn neef en twee ooms. Ook omtrent de strafmaat is verzoekers verklaring tegenstrijdig met zijn neergelegde documenten. Zo verklaarde hij dat zijn oom tot 25 jaar opsluiting gestraft is, terwijl in het vonnis sprake is van levenslange opsluiting. Bijkomend dient er ook te worden opgemerkt dat het op zijn minst bevreemdend is dat verzoeker samen met de andere familieleden veroordeeld zou worden voor een moord op de getuige van de moord op zijn eigen broer, wat geheel onlogisch is aangezien verzoeker en zijn familie slechts nadeel hebben bij deze moord. Verzoekers asielmotieven komen verzonnen voor.
- 4.4. Aangezien verzoeker zelf verklaart niet te behoren tot de Ahmadiya godsdienst, noch aantoonbaar dat zijn moeder deze religieuze strekking aanhing en na haar huwelijk nog steeds aanhangt, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de aangevoerde aanklachten religieus geïnspireerd waren. Verzoekers verklaringen zijn onvoldoende om de achterliggende redenen van in beschuldigingstellingen aan te tonen in het bijzonder dat zijn vervolging in nexu staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn gerechtelijke vervolging, voor zover deze waarachtig zou zijn, een vervolging inhoudt in de zin van het vluchtelingenverdrag, noch dat er redenen zijn aan te nemen dat hij onterecht of onredelijk zwaar zal worden veroordeeld.

- 4.5. De juridische documenten die verzoeker neerlegde kunnen de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas niet herstellen. Gelet op verzoekers desinteresse en onwetendheden met betrekking tot zijn rechtszaak zijn er geen elementen die erop wijzen dat verzoeker ooit met het gerecht in aanraking kwam, zodat evenmin geloof kan worden gehecht aan de neergelegde juridische documenten. Om enige bewijswaarde te hebben, dienen dergelijke documenten hoe dan ook te worden ondersteund door geloofwaardige, coherente en overtuigende verklaringen. Dit is in casu niet het geval. Bovendien blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier dat verzoeker onmogelijk originele "Warrants of Arrest" kan voorleggen, daar een advocaat enkel een kopie hiervan kan verkrijgen. Verder is het ook bevreemdend dat verzoeker maar enkele pagina's uit zijn vonnis neerlegt van de oorspronkelijk 24 pagina's. Deze bevindingen ondergraven verder de authenticiteit van de neergelegde documenten en aldus ook de geloofwaardigheid van het asielrelaas. Het dient bijkomend te worden herhaald dat verzoeker zijn identiteit niet genoegzaam bewijst zodat evenmin wordt aangetoond dat de neergelegde stukken verzoeker überhaupt betreffen.
- 4.6. Verzoeker beperkt zich in casu tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er geen afbreuk gedaan aan de bevindingen van de Commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.
- 4.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

5. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 §2 b van de Vreemdelingenwet maar gedraagt zich in deze, naar de wijsheid van de Raad. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus waarvan reeds werd vastgesteld dat deze ongeloofwaardig en zelfs bedrieglijk zijn. Verzoeker zet niet uiteen op welke wijze een schending zou zijn gebeurd. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

